

Tentokrát bez laborcky

Na obranu údajně nepraktických věd

Když se řekne český vědec, ať už mluvíme o špičkových výzkumnících, či administrátorech akademie věd, konzument médií si nejspíš představí přírodovědce, někoho z oblasti mikrobiologie, chemie či medicíny. A po nástupu Miloše Zemaně se průmyslová lobby, dožadující se dodávek technických kádrů, stala čímsi jako koaliční stranou. Takže je s podivem, že hlavní cenu vlády ČR v projektu Česká hlava letos dostal vědec, který ani nemá laboratoř – historik František Šmahel.

Zajisté jsme a budeme průmyslovou zemí, ale velmocem jako Německo přináší průmysl víc přidané hodnoty hlavně díky marketingu a designu, oborech, ve kterých se uplatní spousta humanitně vzdělaných lidí. A co by bez nich byly třeba konglomeráty luxusních značek jako LVMH, dnes jeden z tahounů francouzské ekonomiky vyvážející do celého světa vše od kabelek po víno? Nemluvě o digitální ekonomice – v Silicon Valley či Hollywoodu se uplatní překvapivě mnoho psychologů, historiků, lingvistů a podobných profesí – firma Intel třeba zaměstnává celý tým kulturních antropologů. Tam, kde se u nás něco povedlo v architektuře a urbanistice, zpravidla narazíme na lidi s velkou hloubkou humanitních znalostí. A chcete příklad historických znalostí s exaktně vyčíslitelnou cenou? Do jednání o odškodnění nuceně nasazených vstupovalo třeba Rakousko s názorem, že ti lidé k nim jezdili na dovolenou. Kdybychom neměli profesionály s encyklopedickými znalostmi poválečných dějin, jako byl třeba diplomat Pavel Winkler, nikdy by k nám těch víc než čtyři sta milionů marek odškodného nepřišlo.

To jen pro ty, kterým nestačí, že společenské vědy nám pomáhají rozumět sobě samým a uspokojují touhu po vědění. **Martin Weiss**

LN 19/11/2013

Katar jako Dím